

Sygn. akt XXII GWo 94/20

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Własności Intelktualnej w składzie:

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2020 r. w Warszawie

Przewodniczący sędzia Marian Kociołek

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku E. sp. z o.o. w Warszawie

z udziałem G.sp. z o.o. w Warszawie

V. Sp. z o.o. w Warszawie

o udzielenie zabezpieczenia przed wszyciem postępowania

postanawia:

oddalić wniosek.

Sygn. akt XXII GWo 94/20

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 28 października 2020 r. uprawniona E. sp. z o.o. w Warszawie wniosła o zabezpieczenie roszczeń niemajątkowych przysługujących uprawnionej wobec obowiązanych solidarnie G. sp. z o.o. w Warszawie i V. sp. z o.o. w Warszawie, w związku z popełnieniem przez nie czynów nieuczciwej konkurencji określonych w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, polegających na rozpowszechnianiu nieprawdziwych i wprowadzających w błąd wiadomości na temat uprawnionej, tj. bezprawnym opublikowaniu na tronie <https://> (...) nieprawdziwej informacji o rzekomej wierzytelności wobec uprawnionej wraz z ofertą jej sprzedaży w celu wyrządzenia jej szkody oraz przysporzenia korzyści obowiązany, tj. roszczeń o:

- 1) zaniechanie niedozwolonych działań poprzez usunięcie ze strony nieprawdziwej informacji o rzekomej wierzytelności wobec uprawnionej w terminie 24 godzin od daty uprawomocnienia się wyroku w sprawie;
- 2) usunięcia skutków niedozwolonych działań poprzez umieszczenie na stronie <https://> (...) .pl zajmującego co najmniej czwartą część tej strony, czcionką Times New

Roman, wielkość 12, pogrubioną, w kolorze czarnym, na białym tle oświadczenia następującej treści: „W związku z bezprawnym opublikowaniem na stronie <https://> (...) informacji o rzekomej wierzytelności wobec spółki E. sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, V. sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie oraz G. Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przepraszają spółkę E. sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie za rozpowszechnianie o niej nieprawdziwych informacji dot. rzekomej wierzytelności wobec tej spółki i tym samym naruszenie jej dobrego imienia, reputacji oraz renomy wiarygodnego partnera biznesowego. Wskazujemy, iż opublikowana informacja była nieprawdziwa i nie było podstaw faktycznych ani prawnych, aby ją publikować” – na ich koszt, w ciągu 24 godzin od daty uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie, a w razie niewykonania tego zobowiązania do umocowania powódki – E. Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – do wykonania tej czynności na koszt obowiązanym; poprzez:

zobowiązanie obowiązanym do usunięcia ze Strony do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie informacji o rzekomej wierzytelności wobec uprawnionego E. . z o.o. z siedzibą w Warszawie w terminie 24 godzin, a w przypadku naruszenia tego obowiązku nałożenie na obowiązanym solidarnie obowiązku zapłaty na rzecz uprawnionej kwoty 5.000 zł za każdy dzień naruszenia. Ponadto uprawniona wniosła o wyznaczenie uprawnionej terminu 14 dni na wniesienie pozwu w tej sprawie (*wniosek, k. 3 – 13 akt*).

Sąd Okręgowy zważył.

Z materiału dowodowego załączonego do wniosku wynika, że 10 maja 2019 r. G. sp. z o.o. w Warszawie zobowiązała się wobec E. sp. z o.o. w Warszawie do wykonania usługi doradczej dotyczącej konstrukcji projektu pod dofinansowanie, a także opracowania dokumentacji projektu z dofinansowaniem w ramach Programu Operacyjnego (...) – Działanie 1.2 Sektorowe programy (...) prowadzonego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, w tym opracowania załączników wraz przeniesieniem całości autorskich praw majątkowych do niego na uprawnioną (umowa - k. 17 – 21 akt).

Z pisma V. sp. z o.o. z 14.09.2020r. (k. 28-29), jak i pisma E. Centrum sp. z o.o. z 11.09.2020r. (k. 22-27) wynika, że nastąpił odbiór usługi doradczej oraz projektu dokumentacji, a w dalszej kolejności doszło do uruchomienia projektu w oparciu otrzymaną dokumentację.

W takim stanie, G. sp. z o.o. zasadnie wystawił na E sp. z o.o. fakturę VAT z terminem płatności 3.07.2019 r. Należność ujęta na fakturze jednak nie została uregulowana. Na wezwanie do zapłaty długu E. sp. z o.o. zarzuciła G. sp. z o.o. oddanie dokumentacji z

wadami istotnymi, jak i nie dokonanie przeniesienia autorskich praw majątkowych. E. sp. z o.o. w w/wym. piśmie z dnia 11.09.2020r. wyraziła zdanie, iż istnienie wad istotnych przekazanej jej dokumentacji uzasadnia wstrzymanie się z płatnością i wezwała do usunięcia wskazanych tam wad w terminie 7 dni pod rygorem odstąpienia od umowy. Dodała, że nie dokonanie przeniesienia praw majątkowych autorskich na uprawnioną rodzi odpowiedzialność odszkodowawczą po stronie wykonawcy.

W tym stanie należy uznać, iż po oddaniu dzieła wykonawcy bezsprzecznie należy się mu się uzgodnione wynagrodzenie (art. 642 §1 KC). Przepisy o rękojmi dzieła nie przewidują możliwości wstrzymania się z płatnością nawet w przypadku wad istotnych (art. 560 §1-4 w zw. z art. 638 KC), zatem nie było żadnych podstaw do odmowy zapłaty. Dodać też należy, że nie dokonanie przeniesienia majątkowych praw autorskich do dzieła jest irrelewantne dla aspektu płatności za wykonane i oddane dzieło, za czym przemawia zarówno zasada, iż czynności prawne w zakresie przeniesienia dzieła nie wywołują żadnych skutków w zakresie praw autorskich ucieleśnionych w dziele (art. 51 ust 1 i 2 prawa autorskiego), jak i zapis §1 ust 4 umowy, według którego przeniesienie praw autorskich do przedmiotu zamówienia miało odbyć się bez odrębnego wynagrodzenia.

W tym stanie rzeczy, zamieszczenie w dniu 19.09.2020r. na stronie należącej do V. sp. z o.o. [https://](https://...) (...)ogłoszenia o ofercie sprzedaży długu nr 3797/2020/09/21, w której jako dłużnika oznaczono EVIP Centrum sp. z o.o., jako zbywcę - (...) sp. z o.o., a jako podstawę wskazano fakturę, przeterminowanie oznaczono na 104 dni, a wartość wierzytelności na kwotę (...) zł. (k. 33 - 36 akt) nie jest wiadomością nieprawdziwą czy też wprowadzającą w błąd w rozumieniu art. 14 ust 1 UZNK. Istnienie tego długu nie zostało wiarygodnie podważone w niniejszej sprawie. Co do samego V. sp. z o.o. jako wierzyciela – ten już wcześniej uprzedzał E. sp. z o.o. o tym, że w przypadku braku płatności wierzytelność zostanie wystawiona na sprzedaż, gdyż w imieniu G. sp. z o.o. zajmował się procesem windykacji należności. Nie jest wykluczone, że nabył tę wierzytelność, choćby *do inkasa*, o czym mógł nie powiadomić V. sp. z o.o. Jednak brak zawiadomienia o cesji nie prowadzi *per se* do uznania informacji, iż V. sp. z o.o. jest wierzycielem E. sp. z o.o. za informację nieprawdziwą czy też wprowadzającą w błąd w rozumieniu art. 14 ust 1 UZNK. Zatem tylko z tej przyczyny wniosek o zabezpieczenie roszczenia jest niezasadny jako nieuprawdopodobniający przysługiwanie uprawnionej roszczenia wobec obowiązanych.

Niemniej, dodać należy, iż uprawniona nie uprawdopodobniła nawet, że doszło do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy, gdyż nie załączyła do wniosku żadnego oświadczenia o takiej treści. Ma to zasadnicze znaczenie, gdyż brak oświadczenia o

odstąpieniu od umowy pozbawia także możliwości poddania analizie zasadność ewentualnych przyczyn odstąpienia, czy jest nią wada dzieła, wada usługi doradczej, czy też nieprzeniesienie praw autorskich do dokumentacji.

Odnosząc się do interesu prawnego w zabezpieczeniu, stwierdzić należy że uprawniona w uzasadnieniu wniosku ograniczyła się jedynie do wskazania, że brak udzielenia zabezpieczenia poważnie utrudni osiągnięcie przyszłego postępowania w sprawie, a co więcej jest ono konieczne dla odwrócenia grożącej uprawnionej szkody. Uprawniona nie przedstawiła jednak żadnych argumentów, ani tym bardziej dowodów na ich poparcie, wskazujących w jaki sposób może być osiągnięcie celu przyszłego postępowania utrudnione. Mając więc na uwadze konieczność kumulatywnego spełnienia przesłanek zabezpieczenia, wobec oceny roszczeń uprawnionej jako nieuprawdopodobnionych, Sąd zaniechał bardziej szczegółowego badania przesłanki interesu prawnego i wniosek o zabezpieczenie na podstawie wyżej powołanych przepisów oddalił.